

16. May. 1846

FACTS

Date:

16. May. 1846

Page number:

Dagbog G, side 30-31

TRANSCRIPTION

Florenz 16 May 46

Idag kom endelig Brev fra Academiet med de af Stipendiet resterende 400 Rbd. – Tillige Brev fra Skovgaard¹. Hvad skal jeg nu gjøre: vende hjem over Belgien og Holland – eller: over München og Dresden? Opgive alle de deilige Nederlændere, dem jeg dog bedst forstaar, eller opgive Raphaels Cæsilie i Bologna, de herlige Venetianere i deres Hjem, Rotmann² i München og et Møde med Lorenz³ i Dresden, hvor ogsaa Raphaels Madonna del Sixto og Holbeins Borgmester Meier kunde trække mig hen? dog, kommer Tid, kommer Raad! og mit Billed maa jeg først have færdigt, have tegnet endnu mere i Galleriet – saa faaer vi see! – laften ●31● gik jeg til Certosa, et Carteuserkloster paa Veien til Rom en Times Vandring herfra Byen. Der var en Lægbroder som førte mig om i den smukke Kirke med et Frescobilled: Sant Brunos Død, af Bernardino Bocetti, og i en tilstødende Gang smukke Glasmalerier af Giovanni da Udine (1560) i en let coloreret og let behandlet Maneer. Der var en smuk Klostergaard, stor, med en gammel Brønd i Midten; Buegangen var bygget af Orgagna. Der findes 20 Munke, som leve meget strængt, maa op hver Nat til Gudstjeneste i flere Timer og spise "sempre magro", have hver 3 smaae Værelser og en lille særskilt Have foruden den store, jeg dog ikke veed om de besøge. Det er underligt at tænke sig en saadan levende Begravelse midt i det frodige, yppige Land. – Mit lille Billed glæder mig mere og mere, det er dog vist umuligt, at det kan blive ganske slet, jeg har aldrig malet nogen Ting med saa megen Kjærlighed, hvad vil det dog blive en Fryd at behandle vor Natur paa den Maade! snart, snart! thi reiser jeg til Holland bliver Tiden endnu kortere, da der er saa dyrt at leve og Summen bestemt.

¹ Malerkammeraten P.C. Skovgaard (1817-1875).

² Den tyske landskabsmaler Carl Rottmann (1797-1850).

³ Malerkammeraten Lorenz Frølich (1820-1908).

Florøng 9 Maj.

Jeg begynder mit lille Billede: Bronze-Statuetten den 30 April, og er
nu allerede lidt avanceret, det er mig ogsaa en stor Glæde for mig, der
jeg er den eneste ene, inden nogen skal at tale med; det kan ogsaa være
værdt at prøve engang. Om Morgenen tegner jeg gerne oppe i Galleriet.
Tillige her er malet et lille Stue indover Cassino, som ogsaa gerne kunne
de samme til et Billede, men dertil hørte med Nette en Claude Lorrain.
Den eneste Scandinav, som er her, er en Der Sandall, med hvem
jeg har her et Brevings pænnet: Trættet i Tenice, og det ender
Gudske Lov ikke hver Dag, vi er bide hinandens tappert. Endnu intet
Brev fra Academicen - Danmark har givet den Stipendiet! ligemeget, vi
kommer Thomsen snart, og i første Tilfælde var det jo et elendigt
at ligge sig frem til en Forandring, hvem ved, men kan Bronze-Lo-
net forvandle til Guld allerede her, ja havde jeg gerne ventet med at lægge
det til sig kom hjem, om det ikke næsten skulle blive triveligt.

Florøng 16 Maj 46

Idag kom endelig Brev fra Academicen med de af
Stipendiet resterende 400 Rd. - Tillige Brev fra Skov-
gaard. Hvad skal jeg mig gøre: vende hjem over Belgien
og Holland - eller: over München og Dresden? Gjæve
alle de sørlige Nederlande, som jeg bedst forstaaer,
eller gjæve Raphaels Leosile i Bologna, de her
lige Venetianere i deres hjem, Natinaam i Mün-
chen og et Møde med Lorenz i Dresden, her
ogsaa Raphaels Madonna del Lito og Albrechts
Bergmester Meier kunde trække mig her? Ja,
kommer Tid, kommer Raad! og mit Billede
som jeg først have færdigt, have tegnet indim-
ens i Galleriet - som farer vi se! - Taften

gik vi til Certosa, et Certenver kloster paa Vind
til Rom en Times Vandring herfra Biogen. Der
var en Liegbrøder som førte mig om i den smukke
Kirke med et Frescobilled: Sant Brunos Båd, af
Bernardino Rocetti, og i en tilstedende ung smuk
Glasmaleri af Giovanni da Udino (1560) en
let coloreret og let behandlede Mæuse. Der var en
smuk Klostergaard, stor, med en gammel Brønd
i Midten; Brogangen var dækket af Orageer.
Der findes 20 Munkke, som leve meget strengt, men
og hver Nat til gudstjeneste i flere Timer og spise
„sempre magro“, have hver 3 smaa Værelser
og en lille særskilt klave paa den ene side, og dy
ikke med en de besige. Det er underligt at tænke
sig en saadan levende Begreelse midt i det
fæddige, jyske Land. — Mit lille Billed glæ
der mig mere og mere, det er dog vist umuligt
at det kan blive ganske oiet, vi har aldrig malet
ingen Ting med saa meget Kjærlighed, hvad vil
det dog blive en Fødsel at behandle vor Naturs paa
den Maade! snart, snart! thi vi er jo til hel
land bliver Tiden endom kortere, da der er
saa dybt at leve og Tidsrummet kortere.